

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 267. Vt venientes vngerunt Iesum. v. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

§. 266. *Maria Magdalena, & Maria Iacobi & Salome emerunt aromata. v. 1.*

Iam pridem quidam ex SS. PP. censuerunt non vnam sed plures personas fuisse quæ eodem nomine Mariæ Magdalena vsæ sunt, apud Baronium, etsi ipse eos PP. non sequatur. Illa igitur PP. posita sententia, multa obscura fiunt in Euangelio perspicua de Resurrectionis Dominicæ historia, alias vix penetranda. nam Mariæ Magdalena vni alia euenerunt, quæ alteri earum non competunt. siue, talia de Maria Magdalena traduntur in Dominicæ Resurrectionis historia quæ in vnam eandem que personam non quadrant. vti in epologo operis apparebit. Hoc ergo posiro, pergamus contemplari denotas fœminas in suburbio quia sumus contemplati malas in atrio Pontificis.

Domine Deus satis perspicuum est, quod neque sexus, neque origo, neque patria facit hominem probum aut iustum, sed tua gratia & liberum arbitrium, quando occurrunt sibi & sese osculantur. nam in omni sexu, in omni ætate, patria, & conditione Hominum reperio bonos & reperio malos.

§. 267. *Vt venientes ungerunt Iesum. v. 1.*

Ecce tibi est scopus intentionis harum piarum mulierum in quibus contemplari lubet, quid sit homo sine sapientia quæ addiscitur per fidem. Ecce enim illæ fœminæ sine fide resurrectionis, pecunias & quidem multas impendunt, sibi subtrahunt, aromata emunt, etiam ante sabbatum vti Lucas insinuat, & parant statim post sabbatum tota sorte nocte, & vigilant, & valde mane exeunt. Sed omnia irritò conatu, quia Dominus resurgens his non egebat, nec ipsæ ei quæ parauerant impendere potuerunt.

Vere, vti homo duos habet oculos corporis, ita in animo eger duobus oculis mentis, vno Rationis, altero fidei. illo ad naturalia, hoc ad super naturalia recte videnda, si vno horum careret, multa recte non videt. Ego pro me tibi Deus gratias ago quod vtroque vtcunque me Deus donasti. & precor vt omnes vtroque potiantur.

§. 268. *Et valde mane vna sabbathorum veniunt ad monumentum. v. 2.*

Mane & vespere duæ sunt partes integrantes diem, mane incipit à puncto mediæ noctis & durat vsque ad punctum meridiei, inde vespere, siue sero inchoatur. Mane ergo primum est quod mediæ nocti vicinius est, mane alterum quod meridei vicinius est. Quid igitur valde mane est? vtrovis sensu accipi potest, hoc tamen loco ex adiunctis videtur indicari mane

Z. 3.

alterum

alterum, quia additur orto iam sole, qui tunc 27. Martij paucis minutis ante sextam horam nostram oriebatur in Iudæa, uti in S. Lucæ & S. Ioannis textibus exponam. Sed quid est quod dicitur vna sabbatorum? & non vna sabbati? an plura sabbata vnum in diem incidere possunt? Expedio. Anno, quo passus est Dominus, sabbatum hebdomadarum & dies Paschæ Iudæorum festus in vnam coinciderant, bene igitur sabbatum illud dupliciter sabbatum erat, seu deuteroproton, uti S. Lucas in simili materia vocat. & bene prima feria, à duplici sabbato antecedente dicebatur vna sabbatorum.

Domine, qui dicunt scripturas sacras esse tam claras, ut pueri, anus, peliones, cerdones, rustici, agasones, molitores, omnes possint eas intelligere, sine magistro, reuera mentiuntur, vel si ita putent esse, reuera valde stupidi sunt cerebri. Ego tot annis Theologus & indies legens scripturam, & pastor multa nondum satis penetro. obstrue, oro, horum impostorum malevolentiam.

§. 269. Orto iam sole. v. 2.

Mulieres illæ licet mane surrexerunt præpararint sua unguenta, non venerunt tamen ad Christi monumentum nisi orto iam sole, ad indicandum, quod, quando venerunt ad monumentum Domini, iam ipse surrexerat, duplici sensu, literali & Allegorico. Literaliter sol ille corporeus vnus ex septem planetis, supra horizontem iam ascenderat, & ideo venerunt cum iam surrexisset Dominus. nam ille ad tertiam matutinam nostram surrexit, tribus fere horis ante ortum physicum solis; Allegorice autem sic, sol iustitiæ Christus Dominus iam ortus erat resurgendo, quando ad monumentum eius illæ aduenerunt.

Infelices vos fœminæ, quæ tam sedulo laborastis, & Dominum quem ungerere voluistis, non inuenistis. erit tamen operi vestro merces de congruo, etsi propter defectum fidei non debeatur de condigno.

§. 270. Et dicebant ad inuicem, quis reuoluet nobis lapidem ab ostio monumenti? v. 3.

Ecce nondum ortus est his consultantibus fœminis sol iustitiæ, etiam ortus esset sol naturæ, iam Dominus exierat de monumento & lapis erat reuolutus, & disceptant quomodo lapis deberet reuolui.

O Caligo humani intellectus! quam tu densa es, nisi in te splendant lux illuminans omnes, qui non amant tenebras suas.

§. 271. Et respicientes viderunt reuolutum lapidem. v. 4.

Sole clarè lucente, ambulant in tenebris mentis aliquid lucis ambulanti.